

Klasse

voor ouders



ZOEK DE JUISTE SCHOOL

«Mama sprong van het dak»
Nu ook een fietsdiploma?

NIEUWE OUDERS IN EUROPA

WIN

3x2 vegetarische etentjes,
10 x kunst in huis, 100
wieroekstokjes,
1 weekend aan zee

Mijn zontje van vier

EEN IRAKESE VADER, BLIND ONDER EEN ZWARTE KAP, MAG IN EEN KRIJGSGEVANGENENKAMP IN NAJAF NOG EVEN ZIJN ANGSTIG ZOONTJE VAN VIER KNUFFELEN. «MIJN FOTO ILLUSTREREET EEN ZELDZAAM MOMENT VAN MENSELIJKHEID», ZEGT FOTOGRAAF BOUJOU. «DE JONGEN PANIKEERDE ZODAT DE AMERIKAANSE SOLDAAT DE HANDBOEIEN VAN DE VADER LOSSNEED ZODAT HIJ HET KIND KON KALMEREN. IK MOEST AAN MIJN DOCHTERTJE VAN VIER DENKEN, HOE ZIJ ZICH ZOU GEVOELD HEBBEN.»

beiga World Press Photo



De Bloemen

Als therapeuten samen met de leerkrachten meer van je kind gedaan krijgen dan wat je zelf als ouder ooit kan bereiken, verdient dat bloemetjes. Dat vindt Hilde Walraet, mama van Jana (6). Jana gaat naar een type 2-school voor kinderen met een matige of ernstige mentale handicap. Chris Jansseune is haar logopediste. Of ze ook met bloemen kan toveren?

Chris Jansseune (52):

«Ze doen het voor mij»

NOG EEN KEER «Nog een keer, Jana.» Chris Jansseune leert Jana praten. Dat kost veel moeite en vooral veel geduld. «Vaak moeten de kinderen bij mij dingen doen waarvan ze het nut niet inzien. Resultaat komt er pas na lang oefenen. Telkens opnieuw dezelfde klanken nazeggen. Soms reageert Jana verveeld, wil ze niet meer. Dat geeft niet. Het moeten niet allemaal doetjes zijn.» Chris Jansseune is logopediste en begeleidt Jana nu al voor het derde jaar. «Ik kan niet toveren. Als een kind bij mij komt omdat het niet kan lezen, kan ik er niet voor zorgen dat het na een halfuurtje wel kan lezen. Ze horen voortdurend: 'Niet te vlug, het is niet goed, nog een keer'. Echt leuk is dat niet voor hen.»

MAATWERK «Ik begeleid ook kinderen met leerproblemen uit het gewone onderwijs. Het lijkt soms alsof er nu meer kinderen met lees- en rekenproblemen zijn dan vroeger. Het enige verschil is, dat leerkrachten het nu sneller opmerken. Er zijn ook veel meer middelen,



© Klasse

behandelingsmethodes, materiaal dan toen ik begon. En toch vind ik het niet jammer dat dat vroeger niet bestond. Wij waren gedwongen om zelf op zoek te gaan. Zelfs met dat overaanbod aan materiaal, moet je toch steeds bijsturen, aanpassen, op maat werken van elk kind.»

TERUGKOMEN? «Ik geniet intens als ik een kind zoals Jana tien minuten kan laten doen wat ik verlang: woordjes nazeggen, zinnestjes herhalen. Vaak voel je dat ze het taakje voor mij doen, niet voor zichzelf. Zij kennen het eindresultaat niet dat ik wil bereiken. In mijn job ben je al geslaagd in je opzet als de kinderen de volgende keer willen terugkomen. Je moet ook realistisch zijn. Een deel van Jana's handicap moet ik aanvaarden, aan andere zaken kan ik werken. Daar leef ik voor.»

Elke week zet Klasse voor Ouders een leerkracht in de bloemen omdat hij of zij het verschil maakt. Ken jij zo'n leerkracht? Schrijf of mail wie jij in de bloemen wil zetten en waarom naar Klasse voor Ouders (BLOEMEN) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - red.ouders@klasse.be

Op de cover:

Victor-Jan (5): is gek op boeken, de computer en zijn pinguïn, hij haat ruzie, droomt van een Smart (auto) en wil graag op schoolreis naar de pinguïn(zuid)pool.



Dit nummer viel onmiddellijk na de paasvakantie op school binnen. Het laatste nummer van dit schooljaar zomert begin juni in de boekentas van je kind.

«Wanneer heb jij de laatste keer iets voor de eerste keer gedaan?»

4



Marleen mee op reportage: mijn oude school

12

«Wat doet mijn mama tussen al die zotten?»

Naar Eurosong

«Papa, bewonderen, wat is dat?» De vraag staat er met enige onoverkomelijkheid, zoals Berts rekeningen op het einde van de maand. Katrien moet een opstel schrijven. Voor punten. Over wie ze bewondert. «Bewonderen?», probeert Bert, «Het heeft iets van een wonder: iets dat gebeurt en eigenlijk niet kan, waar iedereen over praat. Maar dan bij mensen». Katrien schudt het hoofd. Ze denkt vlugger dan ze kijkt. «Wie bewonder jij, papa?», vraagt ze even onoverkomelijk. Bert wil ontsnappen. Wie kan hij bewonderen? Weet Katrien veel wie Lance Armstrong, Nelson Mandela en Bono zijn. «Je juf», antwoordt Bert dus. Katrien kijkt als naar de piramide van Cheops. De juf en een wonder? Iets dat gebeurt op school, iets dat je móet voortvertellen? Daar wacht Katrien al een schooljaar lang op. Een halfuur later is haar opstel geschreven. Over Xandee. «Omdat die zo goed kan zingen en straks meedoet aan Eurosong», klinkt het. «Voor punten».

8

Een fietsdiploma voor mijn kind?



6

Check in: Vlucht Europa 2004

(foto's: Lieven Van Assche/Peter Van Hooff/Photodisc)

- 4 **School:** Hoe kies ik een secundaire school?
- 6 **Thuis:** Nieuwe ouders in Europa
- 8 **Nieuws:** Fietsexamen op school?
- 11 **Help:** Mucoviscidose: «Help, Xander (6) wordt maar dertig jaar»
- 12 **Reportage:** Ouders met psychiatrische problemen

«Mag ik even de leraarskamer zien?»

Jeroen is elf. Hij zit nog maar in het vijfde leerjaar maar zijn mama is nu al op zoek naar een goede secundaire school voor hem. Dat is niets te vroeg. Eerst gaat ze kijken in de school waar ze zelf 25 jaar geleden op de bank zat. «Ik wil vooral weten wat er allemaal veranderd is», zegt ze terwijl ze de poort opendruwt. Het lijkt wel de Zweinstein Hogeschool voor Hekserij en Hocus Pocus.

«Ik geloof niet in ronkende reclamebrochures of mooie pedagogische schoolprojecten. Dat is allemaal blablabla op papier.» Marleen Brems (41) heeft zo haar manier om een nieuwe school voor haar kind te kiezen. «Liever op bezoek in de leraarskamer of een klas dan in een fonkelnieuw computerlokaal.» In haar vroegere school spreekt ze met Jef Schoenaerts, haar ex-leerkracht geschiedenis die nu algemeen directeur is. En met Sonia Crabbé, pedagogische directie van de eerste graad. «Hier heb ik mooie dagen beleefd», glimlacht Marleen in de gang van klas 106 naar de leraarskamer.

Marleen: «Jeroen moet nog ontdekken waar hij echt goed in is. Ik zat in de 'Latijnse'. Mijn zus zat in de moderne en had daar een minderwaardigheidsgevoel bij. Een goede school is een school met veel keuzemogelijkheden. Hoe zit dat hier?»

Jef Schoenaerts: «Vroeger bestond het secundair onderwijs op deze campus uit drie aparte scholen, drie aparte eilanden zeg maar. Nu denken

we schooloverstijgend in graden. Het eerste en tweede jaar vormt de eerste graad, het derde en vierde jaar de tweede en de laatste twee jaren de derde graad. Die eerste graad is sterk gemeenschappelijk. Alle kinderen zitten er samen in eenzelfde jaar of graad en op twee jaar tijd proberen we uit te zoeken wie waar goed in is. Aangezien we in onze school zowel Algemeen Secundair Onderwijs (ASO), Technisch (TSO), Beroeps- (BSO) en Kunstonderwijs (KSO) hebben, is het makkelijk om de kinderen na de eerste graad een richting aan te wijzen die bij hen past. Er zijn geen minderwaardige of meerderwaardige richtingen, er zijn wel 'verschillende' richtingen. Het is onze opdracht om kinderen voor te bereiden op een wereld waar je moet werken en samenleven met iedereen. Daarin past het strikte vakjesdenken van 'Latijnse', 'Moderne' of 'Handel' niet.»

Marleen: «Jongens op de gang? 25 jaar geleden zou dat in deze meisjesschool

voor gegil en hartenklop zorgen. Hoe is de school veranderd nu ze gemengd is?»

Jef Schoenaerts: «Gemengd onderwijs is een bewuste keuze. Het leven thuis, op straat, in de jeugdbeweging is gemengd. Dan kan je daar op school niet plots wat anders van maken. Daarom ervaren wij de omslag naar een gemengde school globaal als positief hoewel het ook zo zijn eigen problemen meebrengt. Zo halen we jongens en meisjes bij de relatievorming in het tweede jaar voor enkele uren uit elkaar. Meisjes in het eerste secundair staan op die leeftijd in hun ontwikkeling immers vaak verder dan jongens.»

Sonia Crabbé: «Het feit dat we vroeger een meisjesschool waren, betekent toch dat hier vooral een gesprekscultuur overheerst als er wat misgaat. We voelen wel dat we met jongens korter op de bal moeten spelen. We hebben een systeem uitgewerkt met stickers, engagement- en opvolgkaarten. Wie moet nablijven, stimuleren we om met reflectiebladen over zijn eigen gedrag na te denken.»

Marleen: «Jeroen heeft dyslexie. Hoe gaan jullie om met een kind dat het moeilijk heeft? Vroeger werden zulke leerlingen naar een andere school of lagere afdeling gestuurd.»

Sonia Crabbé: «25 jaar geleden keken scholen totaal anders naar kinderen met leerproblemen. Het waren vaak probleemkinderen omdat ze meestal ook moeilijk gedrag vertoonden. Nu bekijken we ze als kinderen mét een probleem. Bij de inschrijvingen vragen we ouders of hun kinderen speciale aandacht nodig hebben (ADHD, hoogbegaafd, dyslexie...). We proberen die kinderen te spreiden over verschillende klassen zodat de leerkrachten er genoeg aandacht kunnen aan besteden. Er zijn vaak klas-senraden waarop we samen de beginsituatie, de vorderingen, mogelijke gedrags- en leerproblemen van de leerlingen bespreken. De leerkrachten scholen zich overigens voortdurend bij. Zo verplicht de inschrijving van twee dove kinderen volgend schooljaar ons om na te denken over wat we willen bereiken en hoé we dit willen doen. We moeten het leerproces nauwkeurig analyseren. Dat heeft ook een gunstig



Van links naar rechts: Jef Schoenaerts, ouder Marleen Brems en Sonia Crabbé: Hoe kies je de juiste school?

MEE OP REPORTAGE?

Marleen trok met Klasse mee op reportage in het Heilig Hart instituut in Heverlee. Wil jij graag mee op reportage met een redacteur van Klasse voor Ouders? Dat kan. Je hebt zelf een voorkeur: naar een blindenschool, in een werkhuis van een technische school, op de hielen van een CLB-medewerker of kleuterjuf? No problem. Schrijf of mail jouw voorstel naar Klasse voor Ouders (Mee op reportage) – Koning Albert II-laan 15 – 1210 Brussel – red.ouders@klasse.be

Marleen Brems (L) en de juf (R): «Waarom moet Jeroen hier naar school komen?»

effect op de andere leerlingen. Een kind mag met andere woorden een 'constructiefoutje' hebben. Kinderen met dyslexie krijgen bv. gedrukte werkblaadjes, worden ontslagen van voorleesbeurten, kunnen soms op voorhand al wat leerstof inkijken en hun toetsen maken in een apart lokaal waar de vragen worden voor-gelezen.»

Marleen: «Ik heb vroeger heel veel leuke ervaringen opgedaan in deze school. Niet altijd via leerstof, maar wel via fijne projecten. Is leren nu ook meer dan verstand ontwikkelen?»

Jef Schoenaerts: «Vroeger was de leerkracht vaak een productontwikkelaar. Hij concentreerde zich op de leerstof. Nu concentreert een leerkracht zich ook op de leerling. 'Wat moet ik doen om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk leerlingen gemotiveerd blijven, dat ze die leerstappen zetten die voor henzelf meest efficiënt zijn?'. De leerkracht is dus steeds meer ook procesbegeleider. Bovendien is het de héle leerling die telt, niet enkel zijn verstand. Op school lopen veel projecten en leerlijnen van het eerste tot het laatste jaar: leren leren, milieubeleid, gezondheidsopvoeding, maatschappelijke projecten met een kijk op de wereld. We brengen daar o.a. de vakoverschrijdende eindtermen aan: relationele vorming, burgerzin...»

Marleen: «Als de communicatie met de leerkracht goed is, voel ik me goed bij de school van Jeroen. Als de communicatie slecht loopt, voel ik me slecht. Op de lagere school loop je gewoon binnen en klop je aan de klasdeur als dat nodig is. Hier is dat onmogelijk?»

Sonia Crabbé: «Toch willen we graag hetzelfde gevoel creëren. We willen een open school zijn voor ouders. Het eerste en belangrijkste aanspreekpunt voor ouders is de klasleerkracht. Ouders krijgen zijn telefoonnummer wat vroeger zelden gebeurde. Als ouders met een probleem zitten, moeten ze niet wachten tot dat "ontploft". Ze kunnen met de leerkracht contact opnemen of communiceren via de klasagenda. Naast de klasleerkrachten zijn er ook de vakleerkrachten en de graadcoördinatoren waar men bij terecht kan. En tenslotte probeer ik als graadirecteur heel bereikbaar te zijn. Mijn deur staat altijd open.»

Marleen stapt klas 106 van het eerste secundair binnen. Ze vraagt er aan de leerlingen waarom Jeroen hier naar school zou moeten komen. «Je kan hier veel kiezen, er is hier een speelkelder, je kan naar de bib gaan, er is een leerlingenraad, stille studie», beginnen de leerlingen. Het leukste moment van het schooljaar? «Het gezamenlijk ontbijt met de klas.» Het dieptepunt? «Toen onze klasleerkracht ziek was.»

ZOEK DE JUISTE SCHOOL.

7 KEER GOEDE RAAD VAN MARLEEN

1. **Begin tijdig.** De beste school is de school die past bij je kind. Op tijd uitkijken naar wat scholen bieden én je kind kennen is de boodschap. Ik begin er al mee in het vijfde leerjaar.
2. Laat je niet enkel leiden door de **bereikbaarheid** van de school. Het is niet omdat de school makkelijk bereikbaar is dat je daarvoor kiest.
3. Het is goed dat je je even informeert bij **andere ouders** die al kinderen hebben op die school. Let op, dit is soms 'besmette' info die door hen gekleurd is. Geloof niet alles.
4. Laat je niet beïnvloeden door je **eigen schoolervaringen**. In 25 jaar tijd zijn de scholen van toen erg veranderd.
6. Informeer je over **verschillende scholen** en kijk ook wat de tweede en derde graad als studierichtingen aanbieden. Kijk bij een open-deurdag verder dan het feest of de opgefriste buitenkant. Loop als het mogelijk is de school eens binnen op een gewone dag.
7. Betrek je kind bij de keuze van de school, maar let wel op. Je kind maakt op die leeftijd keuzes op **andere criteria**: gaan zijn vrienden er naartoe, is er een zwembad, een groot sportveld...

Meer inspiratie om de juiste school te kiezen kan je vinden op www.klasse.be/kvo/49/2, www.klasse.be/kvo/29/4, www.klasse.be/kvo/18/2 en www.klasse.be/kvo/16/4

Nieuwe ouders in

Op 1 mei krijgen we er miljoenen nieuwe burens bij. Klasse voor Ouders vroeg Anna, Monika, Edit en Milda nu al op de koffie. Tussen bergen suiker en wolkjes melk tonen ze hun land. Check mee in voor Slowakije, Polen, Hongarije en Litouwen.

«In Slowakije telt vandaag het verstand»

«We zijn er met z'n allen rijker op geworden in Slowakije. En jongeren willen die rijkdom tonen door te consumeren. Dure dingen showen is in. Vroeger waren drugs onbekend en seks taboe. Er zijn minder kinderen dan vroeger. Dus leveren de scholen concurrentie met elkaar om leerlingen af te snoepen. Scholen zoeken naar extra's. Maar met de subsidies van de overheid lukt het niet. De meeste ouders klagen niet als ze extra moeten betalen voor een schoolreis of handboeken. Ouders zijn nu kritischer. Dat wil niet zeggen dat ze met hun vragen en opmerkingen naar de school stappen. Ik denk niet dat ik als ouder iets aan het beleid van de school kan doen.»

Piekeren in wiskundeboeken. «De leerkrachten in Slowakije zijn conservatief. Leerproblemen herkennen ze niet, voor leerlingbegeleiding hebben ze geen interesse en voor remediëren hebben ze geen tijd. Mijn man zit regelmatig samen met de kinderen te piekeren in de wiskundeboeken. Doe je dat niet als ouder, dan heeft je kind minder kans op slagen. Vooral jongeren met een universitair diploma vinden werk. Maar de betere universiteiten houden moeilijke toelatingsproeven. Jongeren moeten zich daar op voorbereiden met bijlessen. Voor wie het kan betalen. In Slowakije telt vandaag het verstand. Enkel gemotiveerde en ambitieuze leerlingen weten te overleven.»



Naam: Anna Jancova
Leeftijd: 35
Woonplaats: Povazska Bystrica - Slowakije
Kinderen: Veronika (11) en Viktor (10)

«Scholen geloven in samenwerking met ouders»

«In Polen dragen de scholen goed zorg voor de kinderen. Leerkrachten krijgen een opleiding om leerproblemen op te sporen en bij te sturen. En aan elke school is een team van dokters, psychologen, logopedisten en pedagogen verbonden. Ik hou de veranderingen in het onderwijs goed in het oog. Kennis vergaren komt meer op de voorgrond.

Dat is geen nadeel zolang de school in de eerste plaats zorgt voor het héle kind. Daar horen dus ook plezier, veiligheid en comfort bij. Ola gaat graag naar school. Wat ik erg vind is dat kleine scholen verdwijnen. Er zijn nu ook minder kinderen in Polen. Grote scholen krijgen meer middelen en kunnen dus makkelijker investeren in bv. computers.»

Pannenkoeken bakken. «Alle scholen geloven in samenwerking met ouders. Op het einde van het schooljaar zetten wij de leerkrachten in de bloemetjes. De leerkrachten reiken een diploma uit aan de ouder die het best heeft geparticipeerd. Dat diploma verdien je niet enkel met pannenkoeken bakken op het schoolfeest. Ouders praten mee over de aankoop van handboeken, de prijs van schoolreizen, de invulling van huistaken.»



Naam: Monika Jaworska
Leeftijd: 30
Woonplaats: Pultusk - Polen
Kinderen: Ola (8)

«Het dagelijks leven neemt ons te veel in beslag»

«Hongarije is te lang afgezonderd van de buitenwereld. Je voelt dat dit land te weinig vertrouwen heeft in de toekomst. Je merkt dat vooral in het talenonderwijs. Mijn zoon Soma is erg creatief en wil graag zelfstandig werken. Maar die ruimte krijgt hij niet op school. Hij voelt zich daar niet thuis. De meeste scholen zijn niet echt gericht op de leefwereld van de jongeren.»

Ouders betalen. «Het hele land is zich aan het vernieuwen, dus ook het onderwijs. Uitgeverijen van schoolboeken lanceren voortdurend nieuwe methodes. De meeste scholen zijn goed voorzien van multimediamateriaal. Ouders betalen een deel. De overheid geeft steun aan alleenstaanden en grote

gezinnen. Maar de aandacht op school gaat vooral naar materiaal en kennis. Burgerzin, solidariteit, zelfstandigheid, sociale vaardigheden zijn momenteel op een zijspoor gezet. Ouderverenigingen zijn vooral op schoolfeesten actief. Veel verder gaat het engagement niet. Het werk en het dagelijkse leven neemt hen te veel in beslag. Te veel mensen leven van dag op dag. Daar geraakt het onderwijs natuurlijk niet mee vooruit.»



Naam: Edit Bojtos
Leeftijd: 37
Woonplaats: B k csaba - Hongarije
Kinderen: Soma (11) en Dôme (7)

Slowakije:

- Bevolking: 5,430 miljoen
- Kinderen per vrouw: 1,25
- Kinderen per leerkracht: 19
- Schoolplicht: van 6 tot 15 jaar
- Percentage jongeren dat voortstudeert: 27
- Aantal computers per 1 000 mensen: 136,9
- Gemiddeld bruto maandloon: 835 euro
- Broodprijs: 75 eurocent



Polen:

- Bevolking: 38,622 miljoen
- Kinderen per vrouw: 1,4
- Kinderen per leerkracht: 11
- Schoolplicht: van 7 tot 15 jaar
- Percentage jongeren dat voortstudeert: 44
- Aantal computers per 1 000 mensen: 68,9
- Gemiddeld bruto maandloon: 1045 euro
- Broodprijs: 30 eurocent



Hongarije:

- Bevolking: 10,045 miljoen
- Kinderen per vrouw: 1,3
- Kinderen per leerkracht: 10,5
- Schoolplicht: van 7 tot 17 jaar
- Percentage jongeren dat voortstudeert: 34
- Aantal computers per 1 000 mensen: 85,3
- Gemiddeld bruto maandloon: 921 euro
- Broodprijs: 75 eurocent



Europa

«Ouders kunnen niet meer volgen»

«De school van tien jaar geleden herken je niet meer in Litouwen. De vernieuwingen volgen elkaar op. Dat geeft veel ouders het gevoel dat ze er buiten staan. We kunnen niet meer volgen. Waarom zouden we meedenken, kritiek hebben, participeren als we geen zicht hebben op wat



Naam: Milda Sinickiene
Leeftijd: 45
Woonplaats: Siauliai -
Litouwen
Kinderen: Paulius (14) en
Marius (19)

er zich afspeelt? Ik denk dat iedereen uitkijkt naar stabiliteit. De intrede van internet houdt mijn kinderen tijdens de middagpauze aan de schoolpc's gekluisterd. De jongeren bekijken het allemaal veel nuchterder. Als ouder zie je veeleer wat er verloren gaat, jongeren zien wat er bijkomt.»

Regelrechte stress. «De overgang van de lagere school naar het secundair brengt grote veranderingen. Plots krijgen de kinderen en ouders wél rapporten. De sfeer in de klas verandert naar regelrechte stress. In de lagere school is er veel aandacht voor hoe kinderen leren (leerprocessen) en hoe ze met elkaar omgaan (sociale vaardigheden). In het secundair draait alles om de resultaten. De school geeft mijn kinderen kansen om op een hoog niveau te eindigen. Maar die schooldruk knaagt vaak aan het zelfvertrouwen van Paulius en Marius. Soms bekijk ik samen met hen naar nieuwe doelen, doelen die ze voor zichzelf moeten bereiken. Ik wil hen zo een combinatie meegeven van ambitie en genoeg zelfkritiek.»

Litouwen:

Bevolking: 3,592 miljoen
Kinderen per vrouw: 1,4
Kinderen per leerkracht: 16
Schoolplicht: van 7 tot 16
Percentage jongeren dat voortstudeert: 41
Aantal computers per 1 000 mensen: 64,9
Gemiddeld bruto maandloon: 668 euro
Broodprijs: 40 eurocent



Vlaanderen:

Bevolking: 5,972 miljoen
Kinderen per vrouw: 1,5
Kinderen per leerkracht: 14
Schoolplicht: van 6 tot 18 jaar
Percentage jongeren dat voortstudeert: 46
Aantal computers per 1 000 mensen: 377
Gemiddeld bruto inkomen Belg: 2 235 euro
Broodprijs: 1,60 euro



BEREN EN BOEKEN



De Europese Unie maakt zich op voor de grootste uitbreiding ooit. Tien landen treden toe op 11 mei 2004: Cyprus, Tsjechië, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slowakije en Slovenië. In 2007 volgen Bulgarije en Roemenië.

- Meer weten over Europa?

Volg de link www.europa.eu.int of www.ryckvelde.be/+10/home.htm

Stuur een kaartje vóór 10 mei naar: Klasse voor Ouders (EUROPA) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel met de hoofdsteden van de tien landen die op 1 mei toetreden en maak kans op een fotoboek over Europa. Goed als je dan ook een Europese knuffelbeer krijgt?

- Op 1 mei is het opendeur in het Europees Parlement. Meer info: tel. 02 28426 79 – www.europa.eu.int/brussels

- Speel mee met de Europaquiz: www.europaquiz.org

© Imagebank

Fietsexamen op school?

In 2001 stierven 247 jonge fiet-sers of raakten ze zwaargewond in het verkeer in België. Eén op drie van alle ongevallen gebeurt op het moment dat scholen hun deuren openen of sluiten. Veel ouders twijfelen om hun kind zelfstandig door het drukke verkeer naar school te laten fietsen. «Een fietsdiploma kan ouders een objectieve maat-staf aanreiken om te weten of hun kind fietsvaardig is», zegt professor Jan Pauwels van de KULeuven.

Een fietsdiploma, betekent dat ook een fietsexamen?

Professor Jan Pauwels: «Als je de eindtermen bekijkt, staat daar heel duidelijk dat de leerlingen op het einde van de lagere school "zich veilig en zelfstandig moeten kunnen verplaatsen langs een voor hen vertrouwde route". De eindtermen verplichten de scholen om verkeersopvoeding te organiseren. Een fietsexamen kan een middel zijn om op het einde van het zesde leerjaar de kennis en vaardigheid van de leerlingen te testen.»

Organiseren scholen fietsexamens?

Professor Jan Pauwels: «Scholen testen altijd de verkeerskennis (de wegcode bv.) en vaak organiseren ze op hun eigen speelplaats ook rijvaardigheidstoetsen. Maar die kennis en vaardigheden moet je ook op straat, in de echte context kunnen oefenen en testen. Uit onderzoek blijkt dat oefenen op een openbare weg een sterker effect heeft op veilig fietsgedrag dan trainen op geschilderde wegen op het schoolplein.»

Wat test zo'n fietsexamen dan?

Professor Jan Pauwels: «Bij zo'n fietsexamen beoordeel je de verkeerskennis: kent het kind de wegcode? Maar ook of het kind zijn evenwicht kan houden, tijdig kan remmen, draaien, versnellen en koers houden terwijl het rondrijdt, vertraagt of de arm

uitsteekt. Dat noemen we de operationele fietsvaardigheden. Aan de andere kant zijn er ook de preventieve vaardigheden: kan het kind positie kiezen op de weg, voldoende afstand houden, mogelijke risico's opsporen die voortkomen van andere weggebruikers, de staat van het wegdek...»

Wie moet die test dan organiseren?

Professor Jan Pauwels: «Eigenlijk zou de schooldirectie, samen met verkeersouders, politie, leerkrachten, gemachtigd opzichter een parcours van maximum 5 km kunnen afspreken in de omgeving van de school, niet enkel in de rustige straten. Zo'n tochtje duurt ongeveer 15 à 30 minuten. Dat parcours kan je met pijlen aanduiden. Je kan de route aan de ouders doorgeven zodat zij met de kinderen samen kunnen oefenen. Tijdens de test kunnen dan langs de route ouders en of leerkrachten staan die met een controlelijst het fietsgedrag kunnen beoordelen.»

Ouders spelen een belangrijke rol?

Professor Jan Pauwels: «Dat je kinderen zelfstandig en veilig in het verkeer leert bewegen is niet enkel de verantwoordelijkheid van de scholen. Ouders spelen daar een onmiskenbare rol. Kinderen leren door vaak te fietsen. Dat kan enkel maar als ouders vaak samen oefenen met hun kind. Een fietsdiploma kan voor ouders wel een objectieve maatstaf zijn om te weten of hun kind nu al dan niet klaar is om zelfstandig in het verkeer te fietsen.»

Ouders die op school willen meewerken aan een fietsexamen kunnen inspiratie vinden op <http://www.flok.kuleuven.ac.be/fietsexamen> Je kan er ook een fietsdiploma downloaden.



© GBS De Sleutel - Broechem

DOE DE LEUGENTEST. WELK NIEUWSFEIT IS GELOGEN? KRUIS AAN.

Wie regelmatig **op café** gaat is sociaal vaardiger en kan beter rekenen dan wie bv. tuinieren of schilderen als hobby heeft. Dat vonden onderzoekers van het University College London. Ze benadrukken dat de sociale vaardigheden niet het gevolg zijn van het effect van alcohol. In vergelijking met vorig jaar is het **lerarentekort** in Vlaanderen teruggedrongen met 36%. De tekorten zijn vooral nog voelbaar in de grote steden en de Brusselse Rand. De probleemvakken blijven: kleuterleiders, onderwijzers, leerkrachten Nederlands, Frans, godsdienst en wiskunde. Een Duits bedrijf brengt **doorzichtige kleefband** op de markt om kinderen te doen zwijgen. Er zitten gaatjes in zodat ze nog wel kunnen ademen. Als Vlaamse kleuterscholen dat willen kunnen kleuters vanaf volgend schooljaar spelenderwijs **Frans leren**. Leerkrachten die bijvoorbeeld met een **groene pen** ook aanduiden wat leerlingen al goed kunnen, veroorzaken minder faalangst dan leerkrachten die een rode pen gebruiken om alleen de fouten aan te duiden.

Wat zit de leugen? Het verhaal van de plakband klopt (gelukkig) niet. Een mond dichtplakken helpt niet. Praten met kinderen, hen mondig maken en respect bijbrengen wel.



© Ingram

Hallo

Volgens taalwetenschappers bestaat twee derde van al onze gesprekken uit roddel en achterklap.



1 Vegetarisch etentje voor 2. Kruidige seitan met gerookte tofu en dragon, schuim van knolselder en morieljes. De creativiteit in een vegetarische **keuken** is onbeperkt. Kookboeken vind je in elke boekwinkel en bibliotheek.

Het *Ethisch Vegetarisch Alternatief* heeft voor jou recepten, restaurantgidsen, vormingsmomenten... EVA - Sint-Pietersstraat 130 - 9000 Gent - tel. 09 329 68 51 - www.vegetarisme.be. Klasse voor Ouders geeft 3 gastronomisch diners voor twee cadeau. Kruis aanbod 1 aan op de WINBON.



2 De post op. E-mail, sms, chatbox... Snel communiceren, vlug reageren. Het kan ook anders. Neem eens de tijd om een brief te schrijven. Leg je gedachten bedachtzaam op een vel. Vertrouw je schrijfsel toe aan het verdraagzame papier.

Klasse voor Ouders schenkt 20 schrijfkits van *Kuifje* (briefpapier, enveloppen en zegels) weg. Je vindt meer schrijfkits in de grotere postkantoren - tel. 078 155 156 - www.depost.be Kruis aanbod 2 aan op de WINBON.



3 Lekker ruiken. Een avond die naar de zomer ruikt. Een kamer met de geur van de zon. De **wierookstokjes** van Greenpeace zijn ambachtelijk gemaakt en de houder is gesneden uit hout van biologische teelt. Haal de geur van de Provence in huis.

Klasse voor Ouders geeft 10 wierooksets cadeau. Je vindt meer cadeautips in de *Greenpeaceshop* op www.greenpeace.be Kruis aanbod 3 aan op de WINBON.



4 Kunst in huis. Uitgekeken op de kopie van de Mona Lisa aan je muur? Kunst kan je nu ook **lenen** zoals een boek in de bibliotheek. De organisatie Kunst In Huis heeft negen filialen. Je huurt of koopt er werk van hedendaagse kunstenaars.

Info tel. 02 247 97 10 - www.kunstinhuis.be Klasse voor Ouders geeft 10 jaarabonnementen cadeau. Kruis aanbod 4 aan op de WINBON.

5 La Cucina dell'Arte. Humor en theater. **Circus** en kookkunst. David en Danny Ronaldo zijn te gast op het humorfestival *Humorologie* van 2 tot 4 juli in Kortrijk. Kom dat zien!

Info: tel. 056 23 98 55 - www.humorologie.be Klasse voor Ouders strooit met 5 keer 4 tickets voor de voorstelling *La Cucina dell'Arte* van zaterdag 3 juli in OC Marke - Van Bellegemdreef 6 - Kortrijk-Marke. Kruis aanbod 5 aan op de WINBON.



6 Zaad. Een pot, een beetje aarde, **zaadjes** en goede zorgen. Samen afwachten hoe een plantje ontkiemt. Samen zorgen voor de juiste dosis water en licht.

Klasse voor Ouders geeft 20 zakjes zomers zaad cadeau. Kruis aanbod 6 aan op de WINBON.



Elke maand geeft Klasse voor Ouders je ideeën voor vrije tijd met de kinderen. Met de WINBON maak je deze maand kans op gratis etentjes, schrijfkits, wierooksetjes, kunstcheques, vrijkaarten en zaad...

Bingo-winbon

✓ Ik doe mee en win graag aanbod

[1] [2] [3] [4] [5] [6]

(als je meerdere keuzes hebt, mag je die in volgorde met A, B, C aanduiden)

Naam:

Adres:

Knip deze bon uit, kleef hem op een briefkaart en stuur die vóór 20 mei naar: Klasse voor Ouders (BINGO!) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Je kan deze bon ook invullen op www.klasse.be/ouders/winbon De winnaars krijgen vóór 30 mei hun prijs. De namen staan dan op www.klasse.be/winnaars

VOEL DE NEANDERTHALER



SAMEN MET KLASSE VOOR OUDERS NAAR DE IJSTIJD

Een groep Neanderthalers heeft het Provinciaal Gallo-Romeins Museum van Tongeren uitgekozen als kampeerterrein. Bekijk hen terwijl ze eten rond het vuur, werktuigen maken, op jacht vertrekken. 35 000 jaar geleden liepen ze hier levend en wel. Vandaag kan jij tussen levensechte decors hun wapens en gereedschap bekijken en betasten. Opgepast voor de hollenbeer!

VAN DONDERDAG 20 TOT ZONDAG 23 MEI organiseert het Gallo-Romeins Museum voor Klasse voor Ouders gezinsvriendelijke rondleidingen met prehistorische hapjes en smakelijke vertellers.

Voel je een beetje Neanderthaler tijdens de workshops speerdrijven en boogschieten. Of wil je liever een vuurtje stoken nadat je een vuursteen hebt bewerkt? Tijdens de vier Klasse-dagen krijgen telkens de eerste 100 gezinnen een gratis map 'Neanderthalers in Europa'. Uren lees- en kijkplezier voor achteraf thuis.

WAT MOET JE DOEN? Kom met de bon uit Klasse voor

Ouders naar de prehistorische doe-dagen met Klasse. Je betaalt voor een gezinsticket 8 euro (i.p.v. 10). Je geniet van de animatie, de hapjes en de workshops. De eerste 100 bezoekers krijgen een gratis infomap. Met je toegangsticket krijg je bovendien korting op het toeristisch treintje doorheen Tongeren (1 euro i.p.v. 2,5 euro). Bezoek de oudste stad van België met Ambiorix, het begijnhof, de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek... Stel je programma vooraf samen met info via www.tongeren.be

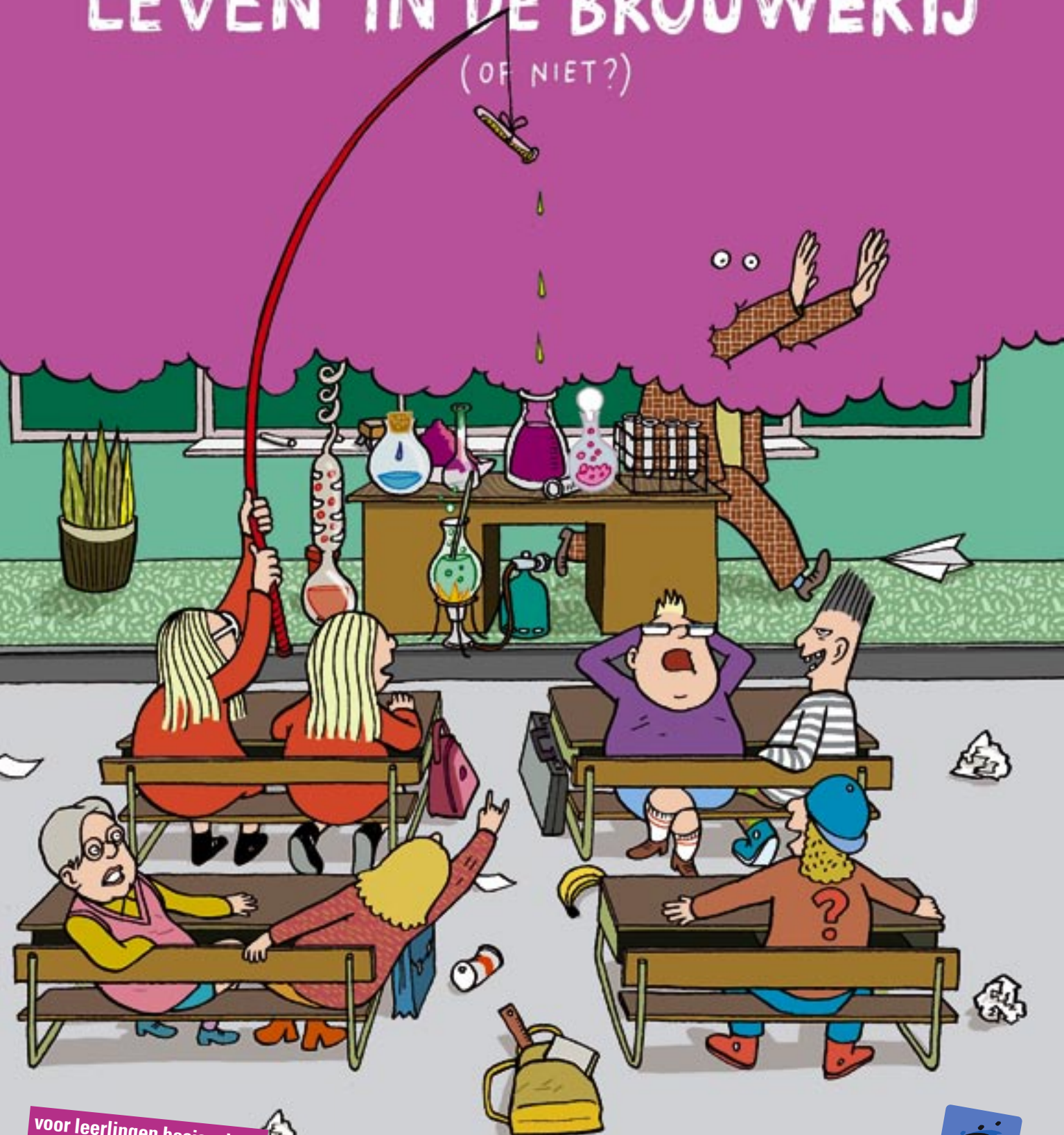
Provinciaal Gallo-Romeins Museum Tongeren - Kierenstraat 15 - Tongeren - tel. 012 67 03 30 - www.neanderthalers.be
Open: van 10.00 tot 18.00 uur. Inkom: -7 jaar: gratis - -15 jaar: 2 euro - vanaf 15 jaar: 5 euro - gezinsprijs: 10 euro.
Als je met de trein komt vraag je naar de B-dagtrip 511. De tentoonstelling 'Neanderthalers in Europa' loopt nog tot 19 september.

VIP-ontvangst met Klasse

Ja, wij komen naar de doe-dagen met Klasse op 20, 21, 22 of 23 mei in het Provinciaal Gallo-Romeins Museum Tongeren. We betalen voor een gezinsticket slechts 8 euro. Als we bij de eerste 100 bezoekers zijn, krijgen we gratis de map 'Neanderthalers in Europa'.

LEVEN IN DE BROUWERIJ

(OF NIET?)



voor leerlingen basisschool



Uw kind houdt ook van wat leven in de brouwerij. Op de school van uw kind gisten er allerlei leuke voorstellen. Voorstellen van leerkrachten, maar ook voorstellen van kinderen. Over het herstellen van de toiletten, het inrichten van een regenlokaal of over de dagen waarop er toetsen mogen gehouden worden. Dat doet de school bruisen en voorkomt ontplofingsgevaar. Wil u het recept kennen van dat participatiebrouwsel?

Sla er samen met uw kind het Megafoonboekje eens op na. Uw kind kreeg onlangs op school zo'n boekje. Wil u zelf een gratis boekje bestellen?
Kinderrechtencommissariaat, tel 02/552.98.00,
kinderrechten@vlaamsparlement.be, www.kinderrechten.be



Mucoviscidose

Mieke Deketelare (30), moeder van Xander (6):

«God, hij wordt maar dertig jaar»



Mieke Deketelare: «We genieten van kleine dingen.»

«God, hij wordt maar dertig jaar. Dat was zowat het enige dat ik wist over mucoviscidose. Na een longontsteking toen Xander 7 maanden was, krijgt hij ademhalingsproblemen. Hij groeit niet, zijn stoelgang is heel anders. Zijn zweet ruikt heel zout. Toch waren we meer dan 2 jaar en 5 dokters verder, vooraleer we wisten wat

er scheelde. We leven heel intens nu, genieten van kleine dingen, zijn veel met hem bezig, misschien meer dan andere ouders. Op school is hygiëne heel belangrijk. Hij heeft altijd zijn eigen zeep mee en keukenrol. Ook voor zijn medicatie krijgt de leerkracht duidelijke instructies. Op het eerste oudercontact mocht ik aan de andere ouders uitleggen wat er scheelde met Xander. De meeste ouders reageerden positief. Hij wordt ook uitgenodigd om te gaan spelen bij vriendjes. Eens de mensen weten wat er aan de hand is, lijkt het allemaal veel minder beangstigend.»

wat is het?

Mucoviscidose is de meest voorkomende ernstige erfelijke ziekte in ons land. Muco kan de ademhaling of de spijsvertering aantasten. Meestal beide. Iemand die muco heeft, produceert taai en plakkerig slijm. De ziekte verloopt bij iedereen anders. De meest voorkomende problemen zijn: een diepe, vette, chronische hoest, veelvuldig slijm, allerlei maag- darm- en leverproblemen, groeiachterstand, verhoogd zoutgehalte van het zweet. Adolescenten kunnen ook suikerziekte ontwikkelen.

wie heeft het?

In België is 1 persoon op 20 drager van het mucoviscidosegen. Dat betekent niet dat al die mensen de ziekte ook ontwikkelen. Ongeveer 1 500 kinderen en jongvolwassenen hebben muco. Het komt even vaak voor bij meisjes als bij jongens. De diagnose kan al in de tiende week van de zwangerschap gesteld

worden. De hielpruk die meestal vlak na de geboorte gedaan wordt, kan de ziekte aantonen. In dat geval zijn nog bijkomende tests nodig.

wat kunnen we doen?

Wie muco heeft, volgt kinesitherapie om de luchtwegen vrij van slijm te maken. Voorts volgen aerosoltherapie en antibioticakuren, soms met ziekenhuisopname. Ten slotte moeten mucopatiënten calorierijk eten en bij alles wat ze eten capsules met verteringsenzymen slikken. Genezen kan nog niet, hoewel de moderne behandelingsmethodes de symptomen kunnen verlichten en de levenskansen een beetje verhogen.

info

De Belgische Vereniging voor Strijd tegen Mucoviscidose wil de levenskwaliteit van de patiënten en hun familie verbeteren. Contact met andere patiënten en families: Johan Veys - Joseph Borlèlaan 12 - 1160 Brussel - tel. 02 663 39 04 - info@muco.be - www.muco.be

Beste Klasse

☒ **RODE PEN (1)** «Ik sta stomverbaasd bij de onzin die u propageert om leerkrachten met een groene pen te laten verbeteren. Ik ben houder van vier universitaire diploma's, dus ik vind dat ik recht van spreken heb. Ik ben de laatste jaren meer en meer getuige van hoe kinderen minder en minder opgevoed worden in de scholen, de goedbedoelde inspanningen van gemotiveerde leerkrachten ten spijt. Ik zeg niet dat het onderwijs gelijk moet zijn aan confronteren en straffen, maar kinderen moeten wel duidelijk weten als ze fouten maken. De hele softe aanpak met de groene balpen heeft tot gevolg dat ze fouten niet meer gaan zien en dat het kind bijgevolg niet meer gemotiveerd wordt om het juiste te doen. Uiteindelijk gaat onderwijs over leren en dat kan enkel als men ziet wat men juist én fout doet.» (M.J.)

☒ **RODE PEN (2)** «Als ex-leerkracht en moeder van twee dochters in het ASO, ben ik heel blij met dit voorstel. Zeker een duwtje in de rug van de jongste die worstelt met dyslexie en wiens inspanningen nog dikwijls niet erkend worden. Naar school gaan is een plicht en maak van deze periode dan het liefst een aangename tijd om op terug te blikken. Bedankt.» (R.B.)

Uiteraard gaat de discussie niet over de kleur van de pen maar over wat een leerkracht doet met toetsen en taken van leerlingen: vertrekken van wat ze al kennen en kunnen (de groene pen) of de klemtoon leggen op de fouten (de rode pen). Die laatste aanpak verlamt 100 000 leerlingen die kampen met faalangst. Daarom zijn veel meer leerkrachten nu bezig met leerlingen positief te volgen en te stimuleren i.p.v. alleen maar punten af te trekken. Daarbij moeten ze uiteraard ook aanduiden wat fout is. Maar je leert enkel uit je fouten als je het gevoel hebt dat je ook fouten mag maken zonder daar meteen voor afgestraft te worden. Iedereen akkoord over een beetje groen en een beetje rood?

☒ **BUS** «Ik heb twee kinderen in het buitengewoon onderwijs. Elke ochtend en avond worden ze met een bus van of naar school gebracht. Wat er op die bus allemaal gebeurt hou je niet voor mogelijk. De begeleiding op de bus reageert duidelijk totaal verkeerd op de kinderen die dan zelf weer boos thuis of op school aankomen. De directeur is op de hoogte maar zegt dat hij te weinig middelen heeft voor goede busbegeleiding. Wie is verantwoordelijk voor de begeleiding op de schoolbus?» (naam bekend op de redactie)

Dit is een selectie van de vele brieven en mails die op de redactie van Klasse voor Ouders toekomen. Schrijven kan naar Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - red.ouders@klasse.be of zet je reactie in het gastenboek op www.klasse.be

WIN

WIN EEN GEZINSWEEKEND AAN ZEE

Zoek het zevenletterwoord en waai met heel het gezin een gratis weekendje uit in een leuk hotel aan zee. Het woord heeft iets met een van de reportages in deze Klasse voor Ouders.

- De **eerste** en **vierde** letter is de vierde laatste letter van de knol waarmee je vampiers bestrijdt.
- De **tweede** letter is de tweede letter van de familienaam van de democratische presidentskandidaat in Amerika.
- De **derde** letter is de eerste letter van de club die het gemunt heeft op de onbemande verkeerscamera's.
- De **vijfde** letter is de tweede letter van de diertjes die hun staart verliezen als je ze grijpt.
- De **zesde** letter is de laatste letter van de ster die het dichtste bij de aarde staat.
- De **zevende** letter is de tweede letter van de televisieliedjeswedstrijd die vorig jaar door Peter werd gewonnen.

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

Zet het woord op een briefkaart en stuur ze vóór 20 mei naar Klasse voor Ouders (ZEE) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - secr.ouders@klasse.be



«Op een dag toonde mama mij de isoleercel. Een klein hokje met een matras. Ik dacht: 'Dit is een gevangenis, wat doet mijn mama die zo goed voor ons zorgt hier tussen al die zotten?' Enkele weken later sprong ze van het dak van de instelling.» Eva (16) is nu zeven jaar ouder en vertelt het verhaal samen met zus Joke (13) en broer Brecht (11). Hun ogen hebben ze van hun mama, Katrien. En 'zotten', dat bekijken ze nu wel anders.

«Plots zat mama in een instelling»

«Mama was een zorgzame, goede moeder. We hebben ze nooit anders gekend», zegt Joke (13). «Toen mama in de problemen kwam, waren we 9, 6 en 4 jaar. Ze heeft alles gedaan om dat nooit te tonen. De psychiatrische instelling betekende een hele schok voor ons». «We hadden beiden een job die we goed wilden doen», vertelt vader Marc (42), «en op een korte tijd kwamen de drie kinderen. Er was zoals in elk huisgezin wel wat stress. Katrien had bovendien een broer die zelfmoord had gepleegd op zeventien. Haar vader was een jaar later gestorven. Ik wist dat ze kwetsbaar was. Toen ze het moeilijk kreeg, overspannen en depressief reageerde, dachten we samen dat er wel een moment zou komen dat alles terug in zijn plooi zou vallen.»

De perfecte mama

Maar dat moment kwam niet. Op een avond na het werk vindt Marc Katrien met de polsen overgesneden in de zetel. «Vanaf toen was ik nooit meer gerust», zegt Marc. «Ik ging werken met de schrik op het lijf. Hoe zou ik Katrien 's avonds thuis terugvinden? Ik ging elke avond eerst thuis kijken vooraleer ik de kinderen ging halen op school. We geraakten er alleen niet uit en zochten psychologische hulp. Ik praatte wel over de problemen en leerde mijn echte vrienden kennen. Anderen hadden niet zoveel begrip: "Als je echt wil kom je toch uit een depressie".» «Ik herinner me de verbanden rond mama's polsen», zegt Joke. «Wist ik veel wat er aan de gang was. We stelden ons geen vragen: een mama kan zich toch verbranden aan een pan? Papa zei wel dat mama het af en toe moeilijk had. Intussen had hij door zijn openheid voor een breed netwerk gezorgd. Velen sprongen bij en papa zorgde ervoor dat alles voor ons normaal liep: naar ballet, de muziekschool, de jeugdbeweging...»

«Bekijk je relatie eens»

Verschillende keren heeft Katrien geprobeerd om zelfmoord te plegen. «Op een avond vond ik haar op bed, de hele slaapkamer was aan diggelen gesla-

gen», zegt Marc. «Ze had porto met kalmeermiddelen gedronken en ze had opnieuw in armen en polsen gekerfd. Ik voelde hoe alle dominostenen kantelden. Ik kon ze niet meer tegenhouden. Op de spoedafdeling lachten ze me weg met de zelfmoordpoging: "Je vrouw is over haar toeren, je moet misschien je relatie eens bevragen". Katrien is 's morgens vroeg uit de spoedafdeling weggelopen. We vonden ze versuft terug op weg naar huis. "Verstraete zijn vrouw leek vanmorgen stomdronken rond te lopen", klonk het in de buurt. Ze verwittigden de rijkswacht. Ik heb mijn vrouw dan, niet zonder moeite, laten opnemen in een psychiatrische instelling.»

«Die avond heeft een juf ons mee naar huis genomen», vertelt Eva (16). «Ze wist van de situatie thuis. Papa had de school op de hoogte gebracht. We begrepen niet waarom mama naar een instelling moest. We gingen elke dag op bezoek. Ze vroeg altijd naar ons, of we wel in orde waren, papa thuis goed hielpen, of alles wel draaide. Op school respecteerden ze onze situatie. Als ons huiswerk eens niet klaar was, moesten we dat niet verder uitleggen.»

De muis

«"Ze doet het weer goed", zegden ze in de instelling. Mama mocht woensdagnamiddag voor even naar huis. Ze is toen samen met mij de stad ingetrokken», vertelt Eva. «Een heel gezellige namiddag zoals we al lang niet meer hadden meegemaakt. Ik kreeg de duurste rollerblades voor mijn verjaardag. Joke en Brecht kregen een knuffel. Brecht zat toen in de derde kleuterklas. Hij kreeg een pluchen muis. "Als je iets aan mama wil vertellen, zeg het dan aan de muis", zei ze. Toen mama 's avonds terug naar de instelling moest, zag ik haar voor het eerst wenen. Je voelde toen dat het niet 'tot morgen' was. Op donderdag mochten we niet op bezoek bij mama, nooit op donderdag. Die avond had ik een vreselijk voorgevoel. Ik was erg onrustig. Toen 's avonds rond halftien papa met de hoofdpsychiater telefoneerde, wist ik het. Mama was dood. Ze was van het dak van de instelling gesprongen.»

«Ik voelde dat het niet 'Tot morgen' was.»

«Mislukte psychiater»

«De drie kinderen reageerden anders», zegt Marc. «Joke is meer gesloten. Eva probeert alles te beredeneren: "Hoe is het mogelijk dat ze mama op het dak hadden laten klimmen. Wat voor een mislukte psychiater is dat toch". Brecht reageerde agressief. «Op school hadden we een klein schriftje 'creatief schrijven', zegt Eva. «Schrijven was voor mij een manier om met mijn verdriet om te gaan. Ik mocht van de juf achteraan het schriftje beginnen. Zij schreef telkens een antwoordje. We hebben veel gepraat met papa. Dat deed deugd.» Brecht weet nog hoe hij tegen zijn pluchen muis praatte. "Waarom zegt mijn muis niks terug als mama mij toch hoort?". Enkele weken later was het sinterklaas. Mama had via een collishop het tafelfuotbalspel besteld dat ze zelf toen ze klein was nooit had gekregen.»

«Als je zoiets meemaakt aanvaarden de mensen wel dat je de zielenpoot uithangt», zegt Eva, «niet dat je de gewone gang van zaken terug opneemt. Bovendien ben ik wel anders gaan kijken naar 'gekken' en 'zotten'. Het zijn gewone mensen met onverwacht grote problemen. Mama was overmeesterd door haar verzwegen en verziekend verleden. Vergelijk het met kanker: sommige kankers genees je, andere niet. Ik denk niet dat iemand mama kon genezen.»

In Vlaanderen kampen meer dan 200 000 mensen met psychiatrische problemen: stemmingsstoornissen, depressie, alcoholverslaving, persoonlijkheidsstoornissen... Slechts één op drie zoekt hulp.

Similes is een vereniging voor partners, ouders, kinderen, broers en zussen van personen met psychiatrische problemen. De organisatie heeft ook bijzondere aandacht voor de Kinderen van Ouders met Psychiatrische Problemen (KOPP). Meer info: Hoofdkantoor: Similes - Groeneweg 151 - Heverlee - tel. 016 23 23 82 - similes@pi.be - www.similes.be - www.kopp-vlaanderen.be

Zelfmoordlijn: tel. 02 649 95 55

Enkele boeken (zie www.kopp-vlaanderen.be) voor en over kinderen met ouders met psychiatrische problemen kunnen hulp en steun bieden. Klasse voor Ouders geeft 30 exemplaren weg. Schrijf waarom je graag zo'n boek wil en voor welke leeftijd het boek moet dienen. Klasse voor Ouders (KOPP) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - red.ouders@klasse.be

